

РЕШЕНИЕ

№ 32

гр. Стара Загора , 08.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ в
закрито заседание на осми юни, през две хиляди двадесет и първа година в
следния състав:

Председател: Пламен Ст. Златев

Членове: Мариана М. Мавродиева
Веселина К. Мишова

като разгледа докладваното от Веселина К. Мишова Въззивно гражданско
дело № 20215500501372 по описа за 2021 година

Производството е по чл. 463 ГПК.

Постъпила е жалба, подадена от Д.И.М.. и М. И.. М., д вамата от *** срещу
протокол за разпределение от 08.04.2021 г. по изпълнително дело №
20197650401286 по описа на ЧСИ Г.И. с рег. № 765 на КЧСИ.

Жалбоподателите считат, че разпределението е извършено
незаконосъобразно размерът на вземанията на вискателя П.и.б. АД бил
неправилно посочен. Не бил взето предвид от ЧСИ, че с влязло в сила
решение били отхвърлени значителна част от претенциите на банката по
отношение на Д.И.М... В протокола били цитирани първоначалните
стойности на вземанията на банката, посочени в изпълнителния лист. Считат,
че вискателят може да насочи изпълнението върху имуществото на Д.И.М.,
респ. върху ипотекирания недвижим имот, който е СИО, само до размера на
уважената част от исковете по т.д. № 220/2019 г., намалена с вече
извършените плащания по изпълнителното дело. Считат, че разликата над
сумата от 73 526,31 лв. до остатъка от получената цена за имота от 139 300
лв., след приспадане на разносните за данъци и такси, следва да бъде
преведена на длъжника Д.М., респ. на ипотекарния длъжник М.М.. Уточняват

и това, че доколкото недвижимият имот представлява единствено жилище, то той е несеквестируем по отношение на неприлегираните кредитори. Молят, съдът да отмени направеното разпределение.

Взискателят П.и.б. АД Взема становище, че жалбата е неоснователна и излага съображения.

Приложени са мотиви по обжалваното действие от ЧСИ съгласно чл.436, ал.3 ГПК.

Съдът, като обсъди направените в жалбата оплаквания и възраженията на въззиваемия, намери за установено следното:

Жалбата е подадена в срок и е процесуално допустима. Разгледана по същество, е частично основателна.

Исполнителното производство е образувано по молба от „П.и.б.“ АД въз основа на изпълнителен лист от 25.02.2019 г., издаден въз основа на заповед за изпълнение № 659 от 25.02.2019 г. по ч.гр.д. № 1098/2019 г. по описа на Старозагорския районен съд, срещу В.И.М. и Д.И.М., които са осъдени солидарно да заплатят на взискателя сумата от 40 112,33 евро за главница; 19 735,37 евро за възнаградителна лихва за периода от 15.09.2022 г. до 07.02.2019 г.; 27 871,40 евро за лихва за забава за времето от 15.09.2011 г. до 20.02.2019 г.; 24,54 евро разноси за обявяване на предсрочната изискуемост на кредита, както и 3432,23 лв. държавна такса и 150 лв. юрисконсултско възнаграждение. За обезпечаване на вземането е била учредена договорна ипотека върху три имота – апартамент, представляващ съпружеска имуществена общност между съдлъжника В.И.М. и съпругата му Н.И. М.; върху процесния апартамент с идентификатор 68850.503.167.2.19, с адрес на имота ***, и гараж № 50, като последните два имота представляват съпружеска имуществена общност между съдлъжника Д.И.М. и съпруга й М. И. М.. Договорната ипотека е оформена с н.а. № № 101, т.І, рег. № 738, дело № 45/2005 г. на нотариус А.К. с рег. № 309 по списъка на НК. В хода на принудителното изпълнение е била насрочена и проведена публична продажба на процесния апартамент за периода от 18.11.2020 г. до 18.12.2020 г. За купувач на имота е бил обявен К.Г.Д., който е предложил най- висока цена от 139 300 лв. Разпределението на внесената от купувача сума е било насрочено

и извършено на 08.04.2021 г.

По делото е установено още, че изпълнителният лист, въз основа на който е образувано изпълнителното производство, е издаден по ч.гр.д. № 1098/2019 г. по описа на Старозагорския районен съд във връзка със заявление за издаване на заповед за незабавно изпълнение и изпълнителен лист въз основа на документ по чл.417 ГПК. С решение от 28.10.2020 г., постановено по т.д. № 220/2019 г. по описа на Окръжен съд – Стара Загора по иска, предявен от банката-заявител в заповедното производство срещу Д.И.М., е признато за установено съществуването на вземането за 32 668,84 евро за главница и 6247,80 евро за договорна лихва за периода от 21.02.2016 г. до 21.02.2019 г. Искът е отхвърлен като погасен по давност за главницата над 32 668,84 евро до размера на претендираната сума от 40 112,33 евро, както и за договорната лихва над 6247,80 евро до размера на претендираната сума от 19 735,37 евро, а за сумата от 27 871,40 евро, представляваща наказателна лихва за забава, искът е отхвърлен като неоснователен. По делото няма данни другият кредитополучател – В.И.М., да е възразил в заповедното производство, респ. спрямо него издадената заповед за изпълнение е влязла в сила.

С оглед така изложената фактическа обстановка от правна страна намира следното:

За да е налице незаконосъобразност на разпределението като процесуално действие, налагащо неговата отмяна, е необходимо същото да съдържа съществени пороци, водещи до накърняване основните права на обжалващия. Нарушения от такъв характер са например неправилно определяне реда на привилегиите, а оттам – неправилно погасяване на едни вземания за сметка на други; неправилно изчисляване на дължимите суми, както и всякакви други, с които се накърняват имуществени и/или процесуални права на обжалващата страна.

В случая като основание за незаконосъобразност на разпределението е посочено неправилно приета дължима сума. Видно от протокола за разпределение, ЧСИ е приел, че размерът на вземанията на вискателя са 40 112,33 евро за главница с левова равностойност от 78 452,90 лв., ведно със законната лихва от 21.02.2019 г. до изплащането на вземането, която към

23.12.2020 г. възлиза на 14 622,75 лв.; 19 735,37 евро за възнаградителна лихва за периода от 15.09.2022 г. до 07.02.2019 г. с левова равностойност от 38 599,73 лв.; 35 058,36 лв. остатък от лихва за забава за периода от 15.09.2011 г. до 20.02.2019 г. и разноси по изпълнението. Внесената от купувача сума от 139 300 лв. е разпределена, като за ЧСИ на основание чл.136, ал.1, т.1 ЗЗД са разпределени 1278 лв.; за Община Стара Загора на основание чл.136, ал.1, т.2 ЗЗД – 94,62 лв. На основание чл.136, ал.1 т.3 ЗЗД от останалата сума от 137 927,28 лв. на вискателя „П.и.б.“ АД се разпределя 134 354,74 лв., а на ЧСИ – 3572,67 лв. за пропорционална такса по т.26 ТТЗЧСИ след приспадане на платената от вискателя такса по т.20 от тарифата.

Основателно в частната жалба се твърди, че ЧСИ незаконосъобразно не е взел предвид постановеното по т.д. № 220/2019 г. решение при определянето на дължимите от длъжницата Д.И.М.. суми. Жалбоподателката Д.И.М.. е солидарен длъжник – тя, заедно с друго лице се е задължила към кредитора с една и съща престация по силата на установеното между тях договорно правоотношение за банков кредит. Солидарните задължения обаче са самостоятелни. Този характер на правоотношенията е причина юридическите факти, пораждащи солидарността и повечето последващи факти да не оказват въздействие върху останалите задължения. Това е т.нар. относително действие на солидарността. Такова е действието на давността. Разглеждането му е се налага от обстоятелството, че искът за установяване на вземането, предявен от банката-вискател срещу жалбоподателката, е отхвърлен частично като погасен по давност. Всяко задължение се погасява по давност самостоятелно. Кредиторът може да иска изпълнение от солидарните длъжници, чиито задължения не са погасени, независимо че спрямо един или няколко от тях давността е вече изтекла. Вярно е, че солидарните длъжници са обикновени, а не необходими другари, поради което постановеното решение няма обвързваща сила спрямо невъзразилия съдлъжник. Така че постановеното решение има значение само и единствен о в отношението между жалбоподателката и вискателя. Задължението на неучаствалия в производството солидарен съдлъжник остава в същия размер и кредиторът може да иска изпълнение, независимо че спрямо съдлъжника Д.И.М.. давността за част от задължението е изтекла и тя се е позовавала на това. Това

обаче не я ползва, защото изпълнението на задължението е обезпечено с договорна ипотека. Ипотеката е неделима, което означава, че всяка част от вземането е обезпечена от ипотечното право и всяка част от имота обезпечава цялото вземане (Р-1401-1999, V г.о.). Следователно както плащането на една част от дълга не освобождава част от имота от ипотеката, така и погасяването на дълга по давност по отношение на един от длъжниците не освобождава имота, след като дългът по отношение на другия длъжник нито е погасен по давност, нито е платен. Ипотеката продължава да тежи върху целия имот до окончателното изпращане на целия дълг.

Положението относно онази част от дълга, за която искът по чл.422 ГПК е отхвърлен като неоснователен е по-различно. Това е така, тъй като солидарността, освен относително, има и абсолютно действие. То се изразява в това, че както юридическият факт, който я поражда, така и допълнителни на него факти, които настъпват с оглед на едно или повече от солидарните задължения, пораждат едно и също действие за всички солидарни длъжници. Така, както точното изпълнение на едно от солидарните задължения прекратява не само това задължение, но и останалите, без значение дали изпълнението е извършено от един, от няколко или от всички съдлъжници, така по аргумент от чл.123, ал.1, изр. първо ЗЗД се прекратява задължението и ако само по отношение на един от съдлъжниците то е признато за недължимо, поради нищожност на договора или клаузата от договора, въз основа на който се претендира. Когато прекратяването на задължението е само частично, останалите съдлъжници се освобождават от задължението си съобразно с прекратената част. В случая с влязлото в сила решение, постановено по т.д. № 220/2019 г. по описа на ОС – Стара Загора, искът за установяване на вземането на вискателя „П.и.б.“ АД за наказателна лихва за забава в размер на 27 871,40 евро е отхвърлен, тъй като е прието, че предвиденото в договора задължение на кредитополучателите да заплащат наказателна лихва с лихвен процент, равен на сбора на договорния лихвен процент плюс наказателна надбавка от 20 пункта в случай на неизпълнение по кредита, не отговаря на изискването за добросъвестност и води до значително неравновесие между правата и задълженията на страните. Прието е, че клаузата не е уговорена индивидуално, поради което е неправопавна и като такава – нищожна. Следователно такава лихва не се дължи по договора и

това се отнася както за възразилия длъжник, така и за всички други, вкл. и невъзразилия, защото нищожността е изначална и с абсолютно действие.

С оглед на тези съображения съдът намира, че извършеното разпределение на сумата, платена при публичната продажба, следва да бъде отменено и да бъде извършено ново, при което да се намали вземането на взыскателя „П.и.б.“ АД със сумата от 54 511,72 лв., представляваща левовата равностойност на 27 871,40 евро, която е недължима. Така общо задължението става – 138 966,07 лв., включващо 78 452,90 лв. главницата; 18 283,91 лв. законната лихва за периода от 21.02.2019 г. до датата на настоящото решение – 08.06.2021 г.; 38 599,03 лв. за договорна лихва; 48 лв. разноски за обявяване на предсрочна изискуемост, равняващи се на 24,54 евро; 3432,23 лв. за платена държавна такса и 150 лв. за юрисконсултско възнаграждение. Намаляването на вземането на взыскателя рефлектира върху таксата за ЧСК по т.26 по ТТРЗЧСИ и е в размер на 7199,18 лв. с ДДС.

С постъпилите плащания по време на изпълнителното производство, с които неправилно е погасявано задължение за наказателна лихва, следва да бъде намалено задължението за възнаградителната лихва, която е в размер на 38 599,03 лв. Общо платените в производството суми са 28 226,79 лв. или неплатеният остатък за възнаградителна лихва е 10 372,24 лв. Съгласно чл.136, ал.1, т.1 ЗЗД първи се удовлетворяват вземанията за разноски по обезпечението и принудителното изпълнение, които в случая са в размер на 1278 лв. и това не е спорно в производството. Съгласно чл.136, ал.1, т.2 ЗЗД втори се удовлетворяват вземанията за данъци, които са в размер на 94,62 лв. Остатъкът от събраната сума в размер на 137 927,38 лв. на основание чл.136, ал.1, т.3 ЗЗД се разпределя за ЧСИ за пропорционална такса по т.26 ТТРЗЧСИ 4265,18 лв. след приспадане на платената от взыскателя такса по т.20 в размер на 2934 лв. Остават 133 662,20 лв., които се разпределят на взыскателя.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ разпределението на сумата, постъпила от публична продажба на недвижим имот с идентификатор 68850.503.167.2.19, с адрес на имота ***, извършена по изпълнително дело № 20197650401286 по описа на ЧСИ Г.И., обективизирано в протокол от 08.04.2021 г., като вместо това **ПОСТАНОВЯВА:**

На основание чл.136, ал.1, т.1 ЗЗД разпределя 1278 лв. за ЧСИ за разноски по обезпечаването и принудителното изпълнение;

На основание чл.136, ал., т.2 ЗЗД разпределя 94,62 лв. за Община Стара

Загора за вземане за данък.

На основание чл.136, ал.1, т.3 ЗЗД разпределя на вискателя „П.и.б.“ АД 133 662,20 лв., а за ЧСИ 4265,18 лв. за пропорционална такса по т.26 ТТРЗЧСИ след приспадане на платената от вискателя такса по т.20 от тарифата.

Решението може да бъде обжалвано пред Апелативен съд Пловдив в едноседмичен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____